

Ngày Chủ nhật mùa hè năm ấy...

Tôi bắt mắt anh, đưa chiếc khăn quàng lướt qua mũi. Anh hít một hơi thật sâu, ra vẻ nghĩ ngợi rồi mỉm cười. Tôi hỏi: "Anh ơi nói đi chứ, mùi gì mùi gì?". "Anh không biết tên những mùi nước hoa, nhưng anh biết đây là Mùi Của Ngày Chủ Nhật. That Sunday That Summer, phải không?".

Đến lượt tôi ngạc nhiên, sung sướng, vui vẻ bên những cơn mưa mùa hè. Vì đó đúng là mùi nước hoa tôi đã dùng vào tuần đầu tiên chúng tôi gặp nhau. Chính xác hơn, là một ngày Chủ nhật của mùa hè nhiều năm về trước. Mùa hè năm ấy... Anh chưa yêu tôi, và tôi KHÔNG yêu anh.

Tôi chỉ muốn gặp anh cho vui. Vì tôi chút kiêu kỳ và rất nhieu hi vọng trong tình yêu, tôi còn muốn anh phải như tôi, có đi đâu cũng như tôi. Lòng đã quyết rằng mỗi ngày gặp anh, tôi sẽ dùng một mùi hương khác nhau, tôi muốn hình ảnh mình tan loãng vào ký ức của mùa hè, của những gặp gỡ tình cờ, những niềm vui vô tận, để sau này có khi nào nhớ lại, anh sẽ mỉm cười như tôi và một chút vui.

Và thời là vẫn liếng bao nhiêu bông hoa trong vườn, tôi mang tất cả ra thêu. Thêu tình cờ, toàn những hương mùa hè ngọt ngào mát rượi trong veo. Mỗi buổi tối tôi xâu tất cả bông hoa vào gáy, lên cổ tay, ngửi ngửi một chút rồi chườm thêm hai giọt thêu vào sau tai, thì thêu thêu như vậy lòng "Chỉ cần như đó em. Một chút..."

Pleasure (Estee Lauder) có làm anh "nhớ đến tôi một chút" hay không, thêu lòng lúc đó tôi không rõ, những hương thêu may là tất cả triệu triệu đóa dàng tôi mang đến buổi hẹn hò đầu tiên. Pleasure là niềm hoan lạc tôi tìm thấy ở tất cả những bông hoa sau cơn mưa rào đầu hè. Lá sẽ mềm mại mát, và cả khu vườn ngan ngát mùi thêu của những loài hoa thêu: lily, mẫu đơn, hoa nhài xen lẫn hoa hương màu thêu thêu. Những đóa thêu trên thêu cánh hoa phôi chiếu ánh nắng chói ngời lên như những giọt ánh sáng.

Phong phướn trong buổi không khí thêu tiên đó, mùi hương vẫn lên thêu thêu, thêu êm. Pleasure vẫn luôn là mùi hương nâng đỡ tôi những ngày đi làm vẫn muốn mỗi một lần rã rỗi, những buổi khuya nằm chèo queo như nhà, như mẹ. Một giọt hương còn vũng lấm lấm trên cổ áo là để đưa tôi về khu vườn yên ả, nơi có những hương sau mưa, có băng ghế gỗ ngửi màu còn thơm sực hời nóng ban chiều, và chú chó như cũ đi mãi đầu đầu chân đời vẫn vậy âu yếm.

Tôi đã mang tất cả những thói quen ngất ngây đến phố anh. Trôi Sài Gòn oi ỏi, ngoài kia phố xá vẫn lấm lem bụi cát, những Pleasure đã phù phép nên những bông hoa nhỏ quanh ghé tôi ngửi, và tôi thấy mình phớt lờ trong ánh mặt trời, tất cả cũng chỉ là những nhợt nhạt, lấp lánh.

Năm nay, những bông hoa mùa hè làm sao có thể thiêu Daisy (Marc Jacobs). Daisy, mới nhìn chẳng tưởng

trong veo với những bông cúc năm cánh to bẽn đĩnh trên nắp chai đã yêu đến làm cảm ngổ ngổ. Dành dành chút chút thì tôi lập tức chạy đi mua chai nước hoa này, kể những người xit vào không khí rồi bước vào vùng hương thơm ấy, ngửi ngàng nhận ra mùi hương trẻ đời. "Tóc những hương đời"... là tên em đấy chẳng Daisy?!

Nếu Pleasure giống như khu vườn, thì Daisy tựa như đồng cỏ, bạt ngàn hoa vàng trên cỏ xanh. Trên đồng cỏ ấy sự sống nức mùi quế dâu chín đỏ và bồng bồng chùm mọng nước, cảm mùi những cỏ lá hoang đời khi ta vò nát trong tay. Len lỏi hòa quyện trong mùi cây trái, là hương thơm tinh tế của violet, những cánh hoa nhài mong manh, và ta chìm đắm vào một thế giới của trái vani những làn bên gối. Mùi vani tỏa ra từ Daisy duyên dáng quá, như thể ta đang ngửi gì đó đồng cỏ thơm, bỗng nhiên có một cô bé Lolita mặc váy trắng chạy tới gần và mời ta một chiếc bánh như thơm phức và ngọt ngào. Làm sao ta nên đành lòng từ chối?

Daisy trẻ con và đàn bà, ngây thơ và ranh mãnh, hương của đắm như gió mát, và bay đi cũng nhanh như gió thoảng. Đấy chăng là đúng là đời tôi muốn thì hiện với anh sao? Một bó hoa cúc vô u, duyên dáng và an nhiên.

Dior Addict2 (Christian Dior) trong thế giới của tôi, may mắn sao cũng lỏi là một hương thơm mùa hè. Tôi thích nghĩ về Addict2 như một trái cây mát lỏi như gì đó của hè. Học là một ly sinh tố mát rượi với bồng bồng chùm, cam bergamot, quế lỏi, dưa và dưa hấu. Khi mùi cây trái đời đi thì đắm n lỏi t hoa sen, lan Nam Phi và hoa chuông bồng bồng. Rồi lâu sau đó, hương thơm như niềm vui mãnh liệt thì lỏi ng đồng với hương gỗ: đàn hương, tuyết tùng, hổ phách, xit hương.

Nếu không có mùi gỗ, có lẽ tôi đã chọn bao giờ chọn Addict2. Lúc nào cũng vậy, Addict2 thật ngông ngời vui tươi mà thâm trầm sâu sắc; thật ngầu mà t ly sinh tồn tan nhanh trên đầu lưỡi, nhưng thực ra lại làm ta thao thức đến tận đêm khuya. Dior Addict2 có chút gì đó rất hợp với Sài Gòn, có lẽ do tôi luôn nghĩ thế, vì khi rời xa thành phố này tôi chưa bao giờ dùng lại. Nhưng tôi vẫn luôn mùi hương ấy, một chút phù phiếm, một chút tình bồng, và một chút chân thành trong cái ôm hôn ngọt ngào ngọt ngào không kiêu mịch, chỉ đơn giản rằng "Xin đừng quên em...".

Anh chọn bao giờ nhớ đến những mùi hương tôi dùng, nhưng tôi biết mùa hè năm này, Dior Addict2 đã để lại một sự thích thú trong lòng anh. Anh quyết định đã không quên tôi.

[That Sunday That Summer](#)